

Штрафи за проведення незаконних робіт на території архітектурних пам'яток та в історичних зонах міст збільшать у 10 разів — до 1,7 млн. грн. Такі нововведення передбачає законопроект, розроблений Держкомітетом з питань регуляторної політики і підприємництва (Цензор.net)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до Закону України «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 354; 2009 р., № 38, ст. 535), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей

Цей Закон визначає загальні засади соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей, забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, які спрямовані на реалізацію бездомними особами і безпритульними дітьми прав і свобод, передбачених Конституцією та законодавством України, створює умови для діяльності громадських та благодійних організацій, що працюють у сфері соціального захисту населення.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Законодавство України про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей ґрунтуються на Конституції України і складається з цього Закону, законів України «Про соціальні послуги», «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк», «Про охорону дитинства», «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування», «Про житловий фонд соціального призначення», «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» та інших нормативно-правових актів.

2. Під час вирішення питань щодо соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей застосовуються норми міжнародного права та правила, встановлені міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

бездомність - соціальне становище людини, зумовлене відсутністю в ній будь-якого житла, призначеного та придатного для проживання;

бездомна особа - особа, яка перебуває у соціальному становищі бездомності. До бездомних осіб належать безпритульні особи та особи, які мають притулок;

безпритульна особа - повнолітня особа, яка проживає на вулиці, в парках, підвалах, під'їздах будинків, на горищах, об'єктах не завершеного будівництва, в інших місцях, непризначених та непридатних для проживання, у тому числі жилих приміщеннях, що перебувають в аварійному стані;

безпритульні діти - діти, які були покинуті батьками, самі залишилися самі'ю або дитячі заклади, де вони виховувалися, і не мають певного місця проживання;

діти-сироти - діти, в яких померли чи загинули батьки;

діти, позбавлені батьківського піклування, - діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібраним у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошеннем їх померлими, відбудуванням батьківами покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами внутрішніх справ, пов'язаним з ухиленням від сплати аліментів та відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, що перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також підкінуті діти, діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовилися батьки, та безпритульні діти;

заклади для бездомних осіб і безпритульних дітей - соціальні заклади, діяльність яких спрямована на допомогу бездомним особам і безпритульним дітям, їх підтримку та реінтеграцію;

місце проживання або місце перебування бездомної особи - адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає відповідно понад шість або менше шести місяців на рік та на території якої здійснюється зв'язок між особою і державою, що виявляється у взаємних правах і обов'язках;

особа, яка має притулок, - особа, яка отримує послугу тимчасового притулку в закладах для бездомних осіб та інших соціальних закладах і установах, що надають такий притулок;

запобігання бездомності і безпритульності - система заходів, спрямованих на усунення правових, соціальних та інших причин виникнення бездомності та безпритульності, запобігання їм, у тому числі заходів щодо зниження ризику втрати особою прав на жилі приміщення і запобігання втраті цих прав, а також на запобігання виникненню негативних суспільних наслідків, пов'язаних з відсутністю в особи житла;

реінтеграція бездомних осіб і безпритульних дітей - процес повернення бездомних осіб і безпритульних дітей до життя в суспільстві як повноправних його членів;

реєстрація місця проживання або місця перебування бездомної особи - внесення

відомостей до паспортного документа про місце проживання або місце перебування особи із зазначенням адреси закладу для бездомних осіб та внесення цих даних до реєстраційного обліку відповідного органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань реєстрації;

соціальне патрулювання - мобільна форма надання соціальних послуг відповідним фахівцями поза межами закладів для бездомних осіб і безпритульних дітей.

Стаття 3. Основні принципи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей ґрунтуються на принципах:

- законності;
- демократизму;
- рівності;
- поваги до особистості;
- визнання честі та гідності;
- забезпечення основних прав і свобод людини.

Стаття 4. Сфера дії Закону

1. Цей Закон поширюється на громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах проживають на території України.

Стаття 5. Основні права та обов'язки бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Бездомні особи і безпритульні діти мають всі права і свободи, закріплени Конституцією і законами України.

2. Бездомні особи і безпритульні діти зобов'язані дотримуватися Конституції і законів України, шанувати традиції та звичай народу.

3. Бездомні особи зобов'язані надавати достовірну інформацію щодо наявності у них житла та іншу інформацію, спрямовану на розв'язання їхніх життєвих проблем.

Розділ II. СИСТЕМА ОБЛІКУ

ТА РЕЄСТРАЦІЇ БЕЗДОМНИХ ОСІБ І БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ

Стаття 6. Облік бездомних осіб і безпритульних дітей

1. З метою створення необхідних умов для забезпечення прав та свобод бездомних осіб і безпритульних дітей впроваджується їх облік.

2. Облік бездомних осіб ведеться за місцем їх проживання або місцем перебування на підставі особистого звернення або їх виавлення.

3. Облік безпритульних дітей ведеться відповідно до законів України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» і «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування».

Стаття 7. Суб'єкти, які ведуть облік бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Облік бездомних осіб за місцем їх проживання або місцем перебування ведеться відповідними закладами для бездомних осіб - центрами обліку, що створюються органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади.

2. Центри обліку можуть утворюватися також громадськими і благодійними організаціями та на договірних засадах з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування надавати послуги щодо здійснення виявлення та обліку бездомних осіб.

3. Структура і режим роботи центрів обліку мають забезпечувати доступність обліку для бездомних осіб. У разі взяття на облік бездомних осіб вони отримують посвідчення про взяття на облік встановленого зразка.

Діяльність центрів обліку регулюється типовим положенням, затвердженим центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

4. Відповідно до законодавства у складі інших соціальних служб можуть утворюватися структурні підрозділи (бюро, відділення тощо) без створення юридичної особи для ведення обліку бездомних осіб.

5. Облік безпритульних дітей ведеться службами у справах дітей місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Стаття 8. Поновлення та отримання документів, що посвідчують особу

1. Бездомні особи, які не мають паспортного документа, звертаються для поновлення в установленому порядку документів, що посвідчують особу, до органів реєстрації за територіальним розташуванням центрів обліку, де вони перебувають на обліку, або закладів, де їм надається тимчасовий притулок.

Органи реєстрації у строки, встановлені законодавством, повинні видати бездомному, який є громадянином України, паспорт громадянином України.

2. Поновлення та видача документів іноземцям, особам без громадянства і безпритульним дітям здійснюються відповідно до законодавства.

Стаття 9. Реєстрація місця проживання або місця перебування бездомних осіб

1. Реєстрація місця проживання або місця перебування бездомних осіб здійснюється органом реєстрації за адресою центру обліку, де вони перебувають на обліку, або відповідного закладу, де їм надається тимчасовий притулок.

2. Порядок реєстрації місця проживання

або місця перебування бездомних осіб затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ III. ЗАПОБІГАННЯ БЕЗДОМНОСТІ І БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ

Стаття 10. Освітні та просвітницькі заходи

1. З метою запобігання бездомності і безпритульності в Україні в рамках відповідних програм проводяться освітні та просвітницькі заходи з інформуванням населення про норми законодавства з питань придбання, відчуження, оформлення і державної реєстрації прав на жилі приміщення та земельні ділянки, про інші правочини, предметом яких є житло, щодо обов'язків і відповідальності учасників житлових та супільних правовідносин.

Зазначені освітні та просвітницькі заходи повинні формувати здатність громадян засвоїти норми законодавства для реалізації та захисту своїх прав на житло.

Стаття 11. Запобігання безпритульності дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, або з їх числа.

1. Держава забезпечує дітям-сирітам та дітям-сирітам, позбавленим батьківського піклування, а також особам з їх числа, які до передачі під опіку чи піклування, влаштування в дитячі будинки сімейного типу, прийомні сім'ї, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, призову на строкову військову службу в Збройні Сили України, взяття під варту або засудження до арешту, обмеження волі, позбавлення волі на певний строк або зберігання за ними, невідкладне вселення їх у ці приміщення і повернення їм майна, що знаходилося в цих приміщеннях на день передачі дітей під опіку чи піклування, влаштування в дитячі будинки сімейного типу, прийомні сім'ї, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, призову на строкову військову службу в Збройних Силах України, взяття під варту або засудження до арешту, обмеження волі на певний строк.

2. Держава забезпечує дітям-сирітам та дітям-сирітам, позбавлених батьківського піклування, а також особам з їх числа, які до передачі під опіку чи піклування, влаштування в дитячі будинки сімейного типу, прийомн

Діяльність закладів соціального захисту для безпритульних дітей здійснюється відповідно до типових положень, затверджені Кабінетом Міністрів України.

Стаття 20. Будинок нічного перебування
1. Будинок нічного перебування - заклад соціального захисту для ночівлі (розміщення на ніч) бездомних осіб, прийом до якого не потребує попереднього медичного обстеження.

2. Діяльність будинку нічного перебування регулюється типовим положенням, затвердженім центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Стаття 21. Центр реінтеграції бездомних осіб

1. Центр реінтеграції бездомних осіб - заклад соціального захисту, діяльність якого спрямована на поступове повернення бездомної особи до самостійного повноцінного життя шляхом надання її комплексу соціальних послуг з урахуванням індивідуальних потреб.

2. Центр реінтеграції бездомних осіб може утворюватися для жінок, чоловіків, сімей з дітьми, осіб, хворих на наркоманію та хронічний алкоголізм (які пройшли курс лікування) тощо, з наданням тимчасового притулку денного перебування, коротко- (до шести місяців), довготривалого (понад шість місяців) проживання.

3. Діяльність центру реінтеграції бездомних осіб регулюється типовим положенням, затвердженім центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Стаття 22. Соціальний готель

1. Соціальний готель - заклад соціального захисту для проживання бездомних осіб, який має у своєму складі окрім номерів (кімнат).

До соціального готелю приймаються бездомні особи, які працюють або мають інше постійне легальне джерело доходу, недостатнє для оренди (наймання), купівлі житла.

2. Проживання бездомних осіб у соціальному готелі є платним.

3. Оплата за проживання в соціальному готелі може здійснюватися безпосередньо бездомною особою або іншою фізичною чи юридичною особою.

4. Діяльність соціального готелю регулюється типовим положенням, затвердженім центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Стаття 23. Притулок для дітей служби у справах дітей

1. Притулок для дітей служби у справах дітей - заклад соціального захисту, створений для тимчасового перебування в ньому дітей віком від 3 до 18 років.

Стаття 24. Центр соціально-психологічної реабілітації дітей

1. Центр соціально-психологічної реабілітації дітей - заклад соціального захисту, що створюється для тривалого (стационарного) або денного перебування дітей віком від 3 до 18 років, які опинилися у складних життєвих обставинах, надання їм комплексної соціальної, психологічної, педагогічної, медичної, правової та інших видів допомоги.

Стаття 25. Соціально-реабілітаційний центр (дитяче містечко)

1. Соціально-реабілітаційний центр (дитяче містечко) - заклад соціального захисту для проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які опинилися у складних життєвих обставинах, безпритульних дітей віком від 3 до 18 років, надання їм комплексної соціальної, педагогічної, медичної, пра-

вової та інших видів допомоги і подальшого влаштування дітей.

Стаття 26. Соціальний захист бездомних осіб похилого віку та інвалідів

1. Бездомні особи похилого віку та інвалиди за їх власним бажанням влаштовуються до стаціонарних соціально-медичних установ та інших закладів соціальної підтримки (догляду).

2. Порядок влаштування бездомних осіб похилого віку та інвалідів до установ і закладів, зазначених у частині першій цієї статті, затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Стаття 27. Відповідальність за порушення законодавства про соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Особи, винні в порушенні законодавства про соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей, несуть відповідальність згідно із законами України.

Стаття 28. Оскарження рішень щодо надання послуг бездомним особам і безпритульним дітям

1. Рішення, дії або бездіяльність центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів, які забезпечують реінтеграцію бездомних осіб та безпритульних дітей, можуть бути оскаржені в установленому законом порядку.

Стаття 29. Фінансування заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей

1. Фінансування заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів. Додаткове фінансування здійснюється за рахунок залучення коштів об'єднань громадян,

підприємств, установ, організацій, благодійних організацій та фізичних осіб.

2. Органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади можуть надавати на конкурсних засадах бюджетні кошти для здійснення об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями недержавної форми власності заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних осіб і безпритульних дітей.

Правила проведення конкурсів на отримання бюджетних коштів для здійснення зазначених заходів встановлюються органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади.

З переможцями конкурсу укладаються договори щодо умов і обсягу фінансування заходів та порядку їх проведення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативних актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 грудня 2010 року.
№ 2823-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вирішення питань соціального захисту населення, яке проживає на території зони спостереження об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами

Верховна Рада України постановляє:

Конституцію Міжнародної асоціації з контролю за якістю наявності, прийняті на позачерговому засіданні у місті Вашингтоні, округ Колумбія, 4 червня 1971 року, із змінами, внесеними на чергових засіданнях у місті Варшаві в 1974 році, місті Брюсселі в 1986 році, місті Коннектінгтоні в 1995 році, місті Анже в 2001 році, місті Будапешті в 2004 році, місті Бангкоку в 2005 році, місті Цюриху в 2006 році, місті Ігасу Фолс у 2007 році, місті Цюриху у 2009 році та місті Кельні у 2010 році, ратифікувати.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 грудня 2010 року.
№ 2843-VI.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідченнями помічників-консультантів:

народного депутата України Барвіненка В. Д.:

Богуш Альоні Ігорівна (номер посвідчення 327/26), Дубового Андрія Сергійовича (номер посвідчення 327/20), Ерьоменка Георгія Олександровича (номер посвідчення 327/10),

Клемантовича Валерія Йосиповича (номер посвідчення 327/22),

Підгорного Олександра Миколаївича (номер посвідчення 327/23),

Фещенка Сергія Володимировича (номер посвідчення 327/30),

Цуркана Віталія Олександровича (номер посвідчення 327/24),

Шубки Олександра Петровича (номер посвідчення 327/31);

народного депутата України Грача Л. І.:

Подашевської Тетяни Леоніївни (номер посвідчення 424/21);

народного депутата України Деньковича І. В.:

Василіва Арсена Романовича (номер посвідчення 289/06);

народного депутата України Добряка Є. Д.:

Коваля Олега Борисовича (номер посвідчення 329/16), Ященка Миколи Івановича (номер посвідчення 329/25);

народного депутата України Крука Ю. Б.:

Гаркавого Сергія Петровича (номер посвідчення 252/02), Сорохманюка Володимира Олексійовича (номер посвідчення 252/17);

народного депутата України Новікова О. В.:

Кирбят'єва Олега Олександровича (номер посвідчення 376/27),

Позднякової-Кирбят'євої Елліні Геннадіївни (номер посвідчення 376/27).

Управління кадрів.

Додаток до Закону від 23 грудня 2010 року № 2883-VI

Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника за роками						Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів	Джерела фінансування (державний, місцевий бюджет, інші)	Предметний обсяг фінансових ресурсів для виконання завдань, млн. гривень	У тому числі за роками					
		усього	2008	2009	2010	2011	2012					2008	2009	2010	2011	2012	2013—2017
7. Забезпечення радіаційної безпеки та здійснення протидійсніх заходів під час поводження з радіоактивними відходами, зменшення доз опромінення персоналу спеціалізованих підприємств та населення, соціально-економічна компенсація ризику від провадження діяльності об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами	ступінь виконання, відсотків	100	10	10	10	10	10	50	МНС	державний бюджет	3,8	0,75	0,75	0,26	0,26	0,21	1,57
	</td																